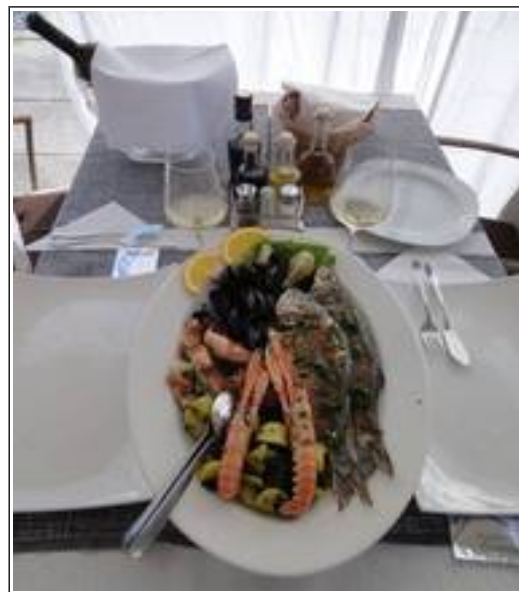

REJSEBREV 9. EFTERÅR 2016.

Søndag den 23. oktober. Det sker ikke så tit. Vi er trods alt pensionister. Men inden vi vender ryggen til Novigrad, og fortsætter nordpå, bliver der trods alt plads i budgettet til en lille fiskeanretning, serveret på hvid dug, og med stivede stofservietter som ”tilbehør”!

Novigrad. "Good By"!

En nøjere granskning af håndbøgerne leder os på sporet af en lille campingplads i det NV-lige hjørne af Slovenien, der stadig er åben. Da vi ikke har noget imod bjerge og bjergkørsel, bliver det målet for dagens etape. Vi krydser op langs grænsen mellem Kroatien, Slovenien og Italien, og er glade for, at der ikke er grænsebomme her, efter at alle lande nu er medlem af EU. Vi slipper for motorvejsafgift i Slovenien, ved at tage en lille, smuk bjergvej rundt Triest, og lander omkring middagstid i **Kobarid**.

Byen ligger på den gamle østlige frontlinie under 1. Verdenskrig, kendt som **Isonzo Fronten**. Fronten gik fra Alperne til Adriaterhavet, og man kæmpede bravt fra 1915 – 1917, uden at fronten rykkede mange meter. Området er spækket med museer og minder fra og om perioden. Nu er det et yndet rekreativt område, med et udbud af alpine sportsudfoldelser, her i byen bl.a. *Riverrafting* på floden **Soča**, der stort set løber gennem pladsen.

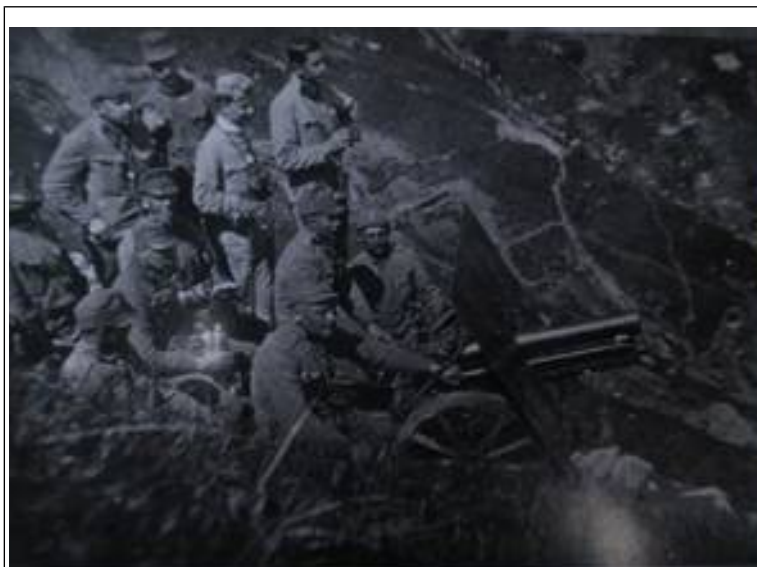

Kobarid. Efteråret er så småt på vej.

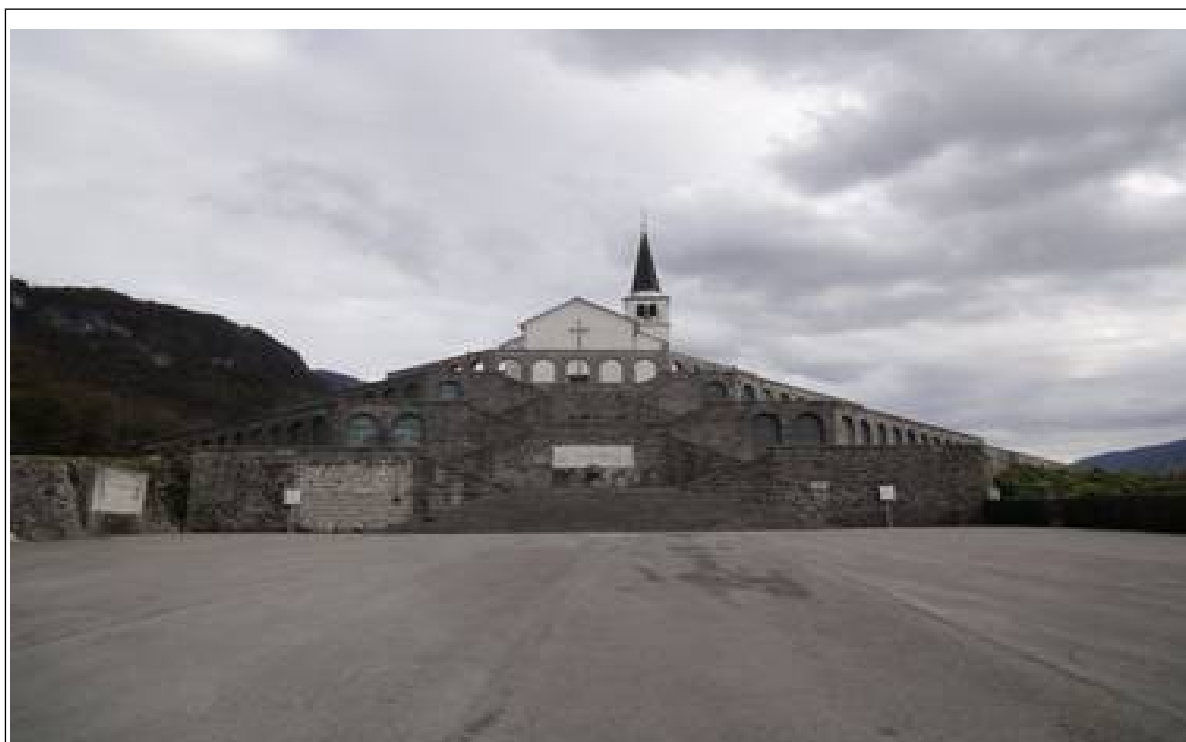
Velegnet til Riverrafting!

1. Verdenskrig var hård ved området.

Venlige påbud er stadig ikke til at tage fejl af!

Byens krigsmonument indviet af Mussolini i 1938. Og så begyndte han forfra!

Vejret er nu ikke det bedste til en "Alpetur". Skyerne hænger lavt, og ind imellem giver de også nedbør. Der bliver dog plads til en lille eftermiddagstur langs floden til turens højdepunkt. Et lille vandfald, der ganske vist ikke minder det mindste om Niagara! Men mindre kan nu også gøre det.

Kobarid. NV-lige Slovenien.

Kobarid.

Tirsdag den 25. oktober. Så går det hjemover i små hurtige etaper på max 400 km. om dagen.

De første 50 km. er ad små, smalle bjergveje, hvor vi endnu engang får klippet sidespejlet af en modkørende bil. Det bliver dog ved skrækken. Spejlene hænger lidt sørgeligt i ledningerne, men er lige til at genmontere.

Nej! Det er ikke på UNESCO's liste.

På vej hjemover.

Første overnatning i **Freilassing** i Tyskland. En lille lidt forsømt by i det gamle DDR, hvor man tilsyneladende har begravet Karl Max, og kastet sig over gamle velkendte guder. Meget iøjnefaldende havde kristendommen tilsyneladende fået en renaissance!

Freilassing.

Freilassing.

Onsdag den 26. oktober. Næste stop **Strullendorf** lidt længere nordpå. Bestemt heller ikke noget at skrive lange beretninger om. Men autocamperpladsen ved sportshallen var udmærket. Bysbørnene var søde! Og man tilbad andre guder!

Strullendorf.

Strullendorf.

Torsdag den 27. oktober. Endnu et bette nøk nordpå til **Bockenem**. Lidt mere tysk bindingsværkidy, og en katedral der i forhold til byens størrelse vel er noget overdimensioneret. Så den er nok fra den katolske periode!

Bockenem.

Bockenem.

Fredag den 28. oktober. Autocamperpladsen i **Flensburg** er en sikker sidste destination inden vi krydser grænsen til Danmark dagen efter. Traditionen tro bliver der altid afsat tid til en lille bytur. "Slingre op ad hovedgaden", en lille "fadbanse" og selvfølgelig en tur forbi Muesumsværftet for at se, om projekterne skrider planmæssigt frem. Og det gør de, selvom det går langsomt.

Flensburg Museumsværft.

Flensburg Museumsværft.

Flensburg Museumsværft.

Lørdag den 29. oktober. Sidste dag på efterårsturen. Vi krydser Storebælt, og er glade for, at vi ikke skal vente på ”næste færge”. Og selv om nostalgien omkring den gamle overfart stadig lever i bedste velgående – især blandt os tidligere ansatte – må vi med hånden på hjertet erkende, at det trods alt er blevet nemmere. Og broen er en utrolig flot repræsentant for danske ingeniører og deres formåen.

Fiat’ten holdt lige til vi landede hos ”ungerne” i Korsør. Så begyndte alarmerne igen at lyse i

instrumentpanelet. Godt gået! Vi humpede til Drøsselbjerg, og må nok indstille os på et større serviceeftersyn hos Fiat i Slagelse.

Det blev ikke den tur vi havde planlagt. Men så blev det noget andet. Og som man siger i erhvervslivet, så er det vigtigt at være *omstillingsparat*. Og det må man sige vi har været på denne tur!

